

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 508/2022
06.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Јелене Ивановић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Завиша Ковина, адвокат из ..., против туженог Јавног градског саобраћајног предузећа „Нови Сад“ из Новог Сада, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1601/21 од 18.10.2021. године, у седници већа одржаној 06.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1601/21 од 18.10.2021. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 180/2018 од 19.02.2021. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио поништај, као незаконитог, решења туженог број ../17 од 22.11.2017. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 23.05.2005. године, са Анексом број .. од 11.05.2015. године, па да исто не производи правно дејство, као и да се обавезе тужени да тужиоца врати на послове који одговарају његовој стручној спреми и радном искуству, као и се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете за јубиларну награду за 20 година стажа исплати износ од 106.973,82 динара са затезном каматом од 18.01.2018. године до исплате и накнади трошкове парничног поступка са затезном каматом од дана извршности до исплате. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 75.500,00 динара, са затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1601/21 од 18.10.2021. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 180/18 од 19.02.2021. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС,

55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по основу уговора о раду број .. био у радном односу код туженог од 23.03.2005. године, а анексом уговора о раду број .. од 11.05.2015. године, почев од 01.05.2015. године, распоређен је на послове возач-кондуктер соло аутобуса. Наведеним анексом утврђен је опис послова за наведено радно место. Тужени је дана 21.08.2012. године донео Упутство о начину издавања возних карата на машиници „Аlmех“, обрачуну и предаји пазара. Тужиоцу је радни однос престао дана 22.11.2017. године доношењем побијаног решења, којим му је отказан уговор о раду са припадајућим анексом, применом члана 179. став 2. тачка 5) Закона о раду. Стављено му је на терет да је дана 05.10.2017. године, управљајући аутобусом гаражни број .., на линији .. са поласком у 11,42 часова, смер ...-..., продао путницима (три путника) неправилне (неважеће) карте, односно карте које нису издате на машиници за издавање возних карата коју возач – тужилац дужи, чиме је учинио повреду радне обавезе из члана 31. став 1. тачка 46) анекса уговора о раду од 11.05.2015. године - непоштовање правила утврђених општим актима, одлукама директора и других органа предузећа. Тужилац је пре донетог решења упозорен да наведена повреда радне обавезе представља разлог за давање отказа, на које се изјаснио.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је, налазећи да је тужилац учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет, одбио његов тужбени захтев за понштај, као незаконитог, решења о отказу уговора о раду са припадајућим анексом и захтев за враћање на рад, као и захтев за исплату јубиларне награде.

Другостепени суд је одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду налазећи да је првостепени суд правилно нашао да је уговор о раду тужиоцу законито отказан.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 5) Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 13/17) прописано је да послодавац може, поред осталог, да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, утврђену општим актом, односно уговором о раду.

Према одредби члана 180. став 1. Закона о раду, послодавац је дужан да пре отказа уговора о раду у случају из члана 179. ст. 2. и 3. овог закона, запосленог писаним путем упозори на постојање разлога за отказ уговора о раду и да му остави рок од најмање осам дана од дана достављања упозорења да се изјасни на наводе из упозорења. Ставом 2. истог члана прописано је да је у упозорењу из става 1. овог члана послодавац дужан да наведе основ за давање отказа, чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ и рок за давање одговора на упозорење, а ставом 3. да се упозорење доставља запосленом на начин прописан за достављање решења о отказу уговора о раду из члана 185. овог закона.

Упутство о начину издавања возних карата на машиници „Аlmех“, обрачуну и предаји пазара у чл. 4, 5. и 6. прописује начин поступања запосленог приликом издавања возне карте на машиници „Аlmех“, као и које податке мора да садржи возна карта издата од стране возача.

По налажењу Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца, правилно

закључивши да су се у радњама тужиоца стекла обележја повреде радне обавезе предвиђене чланом 31. став 1. тачка 46) Анекса уговора о раду која је прописана као отказн разлог, због чега је постојао оправдани разлог за доношење решења о отказу уговора о раду са припадајућим анексом.

Имајући у виду да је одбијен као неоснован захтев за поништај решења о отказу уговора о раду, правилно је одбијен и захтев тужиоца за враћање на рад, с обзиром на акцесорни карактер захтева, као и захтев за исплату јубиларне награде за навршених 20 година рада код туженог предвиђене одредбом члана 50. став 1. АLINEЈА 2) Колективног уговора.

Врховни касациони суд није посебно разматрао наводе ревизије који се у претежном делу односе на спроведени доказни поступак и оцену доказа јер у смислу члана 407. став 2. ЗПП не представљају дозвољен ревизијски разлог, нити се истима доводи у сумњу правилност примене материјалног права.

Имајући у виду да се наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиоца одбијена као неоснована, одбијен је његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, па је на основу члана 165. у вези 153. став 1. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић